

сждба, която Го очаквала, трепетликата още по-силно затрептѣла и зашумѣла, и Божията Майка не могла да чуе тѣхнитѣ думи. А колко много искала да узнае това: сждбата на своя божественъ Синъ!...

— Слава на твоя Синъ, слава на твоя Синъ, Марио! — звучали въ ушитѣ ѝ тѣхнитѣ възгласи.

Когато ангелитѣ си отишли, тя се съвзела като отъ дълбокъ сънъ и каза:

— Иосифе, где си?

— Тукъ съмъ. Какво ти е?

— Какъ ме разтѣжи пѣсенъта на ангелитѣ!

— Какво казваха тѣ?

— Моятъ Синъ ще се прослави по цѣлъ свѣтъ, но ще умре за спасението на човѣшкия родъ...

— Какъ ще стане това?

— Не можахъ да чуя: трепетликата заглуши думитѣ имъ.

— По-добре, Марио, че не си чула: майката не бива да знае сждбата на своя Синъ, Когото очакватъ страдания и жертва.

Света Мария дълго стояла замислена надъ божественя Младенецъ, заспалъ кротко въ яслитѣ.

Вънъ, при входа на пещерата, трепетликата непрестанно трептѣла.

